

[Alsing Andersen.]

saa meget lettere. Men i Virkeligheden stod vi i Dag ved denne Sags Behandling over for to konservative Partier, et med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller som Ordfører og et Parti, der havde det ærede Medlem Hr. Pürschel som Ordfører, det samme ærede Medlem, der averteres som Taler ved et Protestmøde, som er indkaldt af konservativ Ungdom imod den Lovgivning, der her er Tale om, med den Motivering, at man mener, at denne Lovgivning først og fremmest tager Sigte paa at ramme den konservative Ungdomsbevægelse — det er Motiveringen i Dag i den konservative Presse. Det er der vist ingen, der har tænkt særligt paa. Motiveringen er den, som jeg har givet, og naar man ser paa Lovforslagenes Tekst, saa drejer det sig jo om saadanne Korps og Formationer, der er egnede til Magtanvendelse. Hvis de konservative Ungdomsorganisationer selv mener, at denne Karakteristik passer paa dem, saa de falder ind under Lovgivningen, saa maa vi jo tage dette til Efterretning, andet er der ikke at sige om den Ting.

Men det er ganske interessant at høre, at det ærede Medlem Hr. Pürschel, der altsaa skal tale paa dette Protestmøde og give Udtryk for disse Tanker, er Ordfører for en særlig Fløj af Det konservative Parti. Det var karakteristisk ogsaa at lægge Mærke til, at baade det ærede Medlem Hr. Pürschel, eller i alt Fald det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i den Balancetale, han holdt her i Dag, ligesom paa Forhaand søgte at undskylde de Lovovertrædelser, som eventuelt vilde komme, hvis disse Lovforslag blev gennemført; der var undskyldende Momenter for, at dette eller hint vilde blive overtraadt, og man gav paa Forhaand sin Syndsforladelse til de Syndere, der maatte overtræde den Lov, som et Flertal af den danske Rigsdag eventuelt vedtager. Jeg understreger dette, det er ganske interessant at lægge Mærke til: et konservativt Parti, som nu er naaet dertil, at man paa Forhaand proklamerer, at det er ikke saa slemt, selv om denne Lov skulde blive overtraadt, og at de virkelig skyldige i Virkeligheden er den Regering og det Rigsdagsflertal, som vedtager disse Love. Jeg tror, det vil vække megen interesseret Opmærksomhed inden for de Kredse af Samfundet, der ellers følger Det konservative Parti, at se denne konservative Bolsjevisme give sig Udslag her fra Talerstolen gennem Ordførerne for Det konservative Folkeparti. ... (Ole Bjørn Kraft: Kom ned paa Jorden igen!). Det er svært at bevæge sig paa

Jorden, naar man skal følge de konservative Talere i denne Tid.

Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig mere i dette for Øjeblikket, jeg tror ogsaa, Taletiden er ved at udløbe. Jeg skal, som jeg sagde før, foreløbig afvente Udvalgsforhandlingernes Gang og se, hvilke Resultater der kommer ud deraf; derefter vil vi saa kunne fortsætte Diskussionen om disse Lovforslags videre Gang her i Rigsdagen. Jeg vil blot understrege til sidst, at Motiveringen for disse Lovforslag er ingen anden end den, som er givet af Regeringen og Regeringspartiernes Ordførere, og jeg vil endnu bevare Haabet om — og Forhandlingernes Forløb synes ogsaa at give mig Ret dertil —, at Rigsdagens Flertal vil handle i denne Sag efter de Retningslinier, som her er trukket op. Jeg tror, det vil være en Handling, som vil faa Billigelse af det aldeles overvejende Flertal af den danske Befolkning, fordi det vil betyde en Sikring af denne Befolknings politiske og demokratiske Rettigheder.

Christmas Møller: Flere ærede Medlemmer, nu sidst Ordføreren for Socialdemokratiet, har talt om, at Det konservative Folkeparti havde to Ordførere. Ja, vi har een Ordfører for to af Lovforslagene og een Ordfører for det tredje, og det er der i hvert Fald ikke noget at sige til. Hvis jeg vilde slaa op og se efter, hvordan det er gaaet med andre Partiers Ordførerskaber, saa kunde jeg nævne mange Eksempler paa det samme. Det maa dog være værre med den højtærede Undervisningsminister, han har to Ordførere i sin egen Sag; den ene, nemlig han selv, sagde nu ikke noget videre, han overlod det til den højtærede Udenrigsminister. I øvrigt melder det Spørgsmaal sig, efter at den højtærede Undervisningsminister i en Propagandatale har sagt, at der er blevet anlagt Straffesag imod Hr. Blædel, fordi han har røbet et fortroligt Dokument af udenrigspolitisk Karakter, og nu staar op her og siger, at det er fuldkommen forkert: Ja, men hvad har Undervisningsministeren da gjort? Han har — det er een Forklaring — maaske ikke vidst, hvad det hele drejede sig om, eller rettere, han har til overordentlig Skade for en forstandig Drøftelse af disse Spørgsmaal ført et udenrigspolitisk Moment ind, som giver det hele en helt anden Karakter. Derfor har jeg sagt til den højtærede Undervisningsminister, at han hellere skulde forlade sin Stilling hurtigst muligt, og jeg tror, at efter den Optræden, Undervisningsministeren har vist her i Dag, havde det